

Arrest

nr. 200 974 van 9 april 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229/1
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris van 27 februari 2018 tot intrekking van het visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. T. VERBEKE, die loco Mr. J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. M. BUDOIS, die loco Mr. E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster bekwam op 22 december 2017 een visum kort verblijf van de Griekse autoriteiten.

Op 27 februari 2017 werd zij opgepakt. Volgens de bewoordingen van de bestreden beslissing zou er in haren hoofd een pv zijn opgemaakt door de politiezone van Menen wegens het aanzetten tot ontucht.

Diezelfde dag werden door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris drie beslissingen genomen: een beslissing tot intrekking van het visum, een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen en een inreisverbod. Met de huidige vordering wordt de beslissing tot intrekking van het visum geïndiceerd. Deze beslissing is ingegeven door het volgende en enige motief:

“U wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 21, van Verordening (EG) nr. 2016/399 (Schengengrenscode), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten (artikel 32, 1, a), VI en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) U bent het onderwerp geweest van een PV voor het aanzetten tot ontucht.”

1.2. Tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering diende verzoekster ook een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. Deze vordering is bij de Raad gekend onder het nr. 217 249. Op het tijdstip van behandeling van de huidige vordering blijkt niet dat beroep werd ingesteld tegen het hogervermelde inreisverbod van 27 februari 2018.

1.3. De repatriëring wordt voorzien op 12 maart 2018.

2. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Om te voldoen aan de voorwaarde van het uiterst dringende karakter, moet blijken dat er gegevens zijn die aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet bevolen worden omdat de schorsingsprocedure te laat zal komen.

Verzoekster maakt, zoals onder punt 1 gesteld, ook het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. De loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing volstaat niet om een nuttig effect te sorteren, nu verzoekster aangeeft te willen doorreizen naar Praag en zij in het bezit lijkt te zijn van een vliegtuigticket.

De verwerende partij betwist niet dat er uiterst dringende noodzakelijkheid aanwezig is.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. In het enig middel wordt onder meer de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Verzoekster betoogt onder meer dat de feitelijke motivering in de bestreden beslissing zich beperkt tot de korte zin: “U bent het onderwerp geweest van een PV voor het aanzetten tot ontucht”, dat om na te gaan of de vermeende inbreuk zwaarwichtig genoeg is om te spreken van een “bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid” dient worden teruggerepen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie omtrent deze begrippen, waarin wordt verwezen naar Richtlijn 2004/38, dat overeenkomstig artikel 27 van Richtlijn 2004/38 moeten genomen maatregelen om redenen van openbare orde of openbare veiligheid in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van de betrokkene, dat het gedrag een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet vormen, hetgeen minstens een afdoende motivering omtrent het individuele geval veronderstelt, dat dit niet het geval is, dat de betwiste tenlastelegging op grond van art. 380bis Sw. (hetgeen het enige is dat verzoekster impliciet kan afleiden uit de motivatie van verweerder: nl. PV voor het ‘aanzetten tot ontucht’) hier alvast onmogelijk aan kan voldoen.”

2.3.2.2. De verwerende partij repliceert in haar nota dat in het administratief dossier een politieverslag is opgenomen waaruit blijkt dat verzoekster samen met andere aangetroffen personen aanzet tot ontucht. De feiten die in het politierapport geschetst worden zijn ook duidelijk en hoeven geen nadere toelichting, zodat het niet kennelijk onredelijk is om op basis hiervan tot de conclusie te komen dat het gaat om een misdrijf en dat op basis van die feiten zij door haar gedrag wordt geacht de openbare orde te schaden. Mede gelet op de ruime appreciatiebevoegdheid is het niet kennelijk onredelijk om in die omstandigheden te oordelen dat verzoekster een bedreiging vormt voor de openbare orde, zo besluit de verwerende partij.

2.3.2.3. Het proces-verbaal waarvan de bestreden beslissing melding maakt, bevindt zich niet in het administratief dossier. Wél aanwezig is een “Administratief verslag: illegaal verblijf, openbare orde”, zodat er in de huidige fase van het geding van moet worden uitgegaan dat de verwerende partij zich uitsluitend op dit verslag heeft gesteund bij de totstandkoming van de bestreden beslissing. Dat blijkt overigens ook uit het verweer in de nota. In het bedoelde verslag wordt melding gemaakt van het feit dat verzoekster is opgepakt na controle op een privé-woonst waar “vier illegale meisjes” hun diensten aanbieden via een datingsite. Verder kan worden gelezen: “zij zetten aan tot ontucht”.

De verwerende partij stelt dan wel dat de feiten duidelijk zijn en geen nadere toelichting hoeven, maar overtuigt op dat vlak niet: zo is er bijvoorbeeld de vaststelling dat het gaat over “vier illegale meisjes” terwijl niet wordt betwist dat verzoekster op het ogenblik van deze vaststellingen de facto in het bezit was van een visum zodat zij op het moment van de vaststellingen niet zonder meer kon worden beschouwd als “illegaal”.

Voorts lijkt evenmin zonder verdere uitleg te kunnen worden aangenomen dat verzoekster een bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid zou zijn: hoewel de bewoordingen van het verslag dat “diensten” worden aangeboden lijken te veronderstellen dat verzoekster zich prostitueerde, kan dit niet worden afgeleid uit verdere vermeldingen; het gebruik maken van een datingsite om mensen te ontmoeten is niet strafbaar en uit het verslag kan op geen enkele wijze worden afgeleid onder welke omstandigheden deze eventuele ontmoetingen plaats vonden, behalve dan dat in een privéwoning gebeurde. Verzoeksters individuele gedragingen worden op geen enkele wijze nader toegelicht. Dit is des te meer problematisch nu verzoekster zelf twee beslissingen bijbrengt betreffende

2 personen die samen met haar het voorwerp uitmaken van hetzelfde proces-verbaal en in wiens hoofde ook een bijlage 13septies werd afgeleverd, maar waarin wordt verwezen naar het "winstgevend karakter van deze feiten", terwijl in haar geval louter wordt verwezen naar de "ernst" van de feiten, doch zonder dat deze "ernst" enigszins wordt gekaderd of toegelicht.

De verwerende partij betoogt dat het aanzetten tot ontucht een misdrijf is en dat deze vaststelling volstaat. Hoewel het bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid rekening kan houden met feiten die niet tot een stafrechtelijke veroordeling hebben geleid, moet het aandeel van verzoekster in deze feiten wel behoorlijk worden vastgesteld; gelet op het ontbreken van het proces-verbaal enerzijds en het summiere verslag waarvan gebruik werd gemaakt, waaruit niet blijkt welk aandeel verzoekster precies zou hebben in het "aanzetten tot ontucht" anderzijds, lijkt dat in casu niet het geval.

Het lijkt dan ook kennelijk onredelijk, minstens onzorgvuldig, dat de verwerende partij louter op grond van de in het administratief verslag gedane vaststellingen, op automatische wijze vaststelt dat verzoekster door haar gedrag wordt geacht een bedreiging te zijn van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid, zonder kennis te hebben van of nader in te gaan op de concrete omstandigheden en individuele gedragingen van verzoekster en wat haar aandeel was in de vastgestelde feiten.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht lijken op het eerste gezicht aangetoond. Het middel is ernstig.

In de mate dat de verwerende partij in haar nota nog betoogt dat een visum kan worden ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden is voldaan omdat verzoekster op basis van een toeristenvisum door Europa reist maar vervolgens wordt opgepakt wegens het aanzetten tot ontucht, zodat blijkt dat niet langer aan de visumvoorwaarden is voldaan, kan worden volstaan met de vaststelling dat dit een motief is dat niet in de bestreden beslissing is opgenomen, zodat de verwijzing ernaar het hiervoor vastgestelde gebrek niet kan herstellen.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte is bijgevolg voldaan.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.4.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.4.2. Beoordeling

2.4.2.1. Verzoekster licht het moeilijk te herstellen ernstig nadeel toe als volgt:

"Het ernstig middel dat de schorsing van de aangevochten akte verantwoordt, wordt hierboven uiteengezet.

Bij verdere uitvoering van de bestreden beslissing, blijft verzoekster manifest een moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplopen.

Per dag dat de bestreden onwettige beslissing gestand blijft, blijft verzoekster in illegaal verblijf in het Rijk bij gebreke aan rechtsgeldig visum, terwijl zij evenzoveel om deze onwettige reden hierdoor opgesloten blijft m.o.o. verwijdering naar haar land van herkomst.

Dit alles terwijl zij in feite rechtsgeldig door België reisde met een geldig Schengenvisum.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is conform art. 39/82, §2, eerste lid Vw. vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd, gesteund op de grondrechten van de mens (i.c. art. 6 en 13 EVRM).

Verzoekster zal bij verdere uitvoering van de bestreden akte, zeer zeker een manifest en moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal oplopen: nl. illegaal i.p.v. legaal verblijf in het Rijk. Bovendien kan zij haar vlucht naar Praag die zij nu al door deze onrechtmatige inbreuk vanwege verweerder heeft gemist (op 03.03.2018 – stuk 5) alsnog trachten te herboeken, zodat de schade in haren hoofde mits onmiddellijke schorsing tot een minimum beperkt kan worden.

Indien de prima facie onrechtmatige beslissingen (nl. intrekking visum en bijlage 13septies) worden geschorst terwijl achteraf toch geen verbreking ten gronde zou worden uitgesproken, is het leed voor verzoekster en de maatschappelijk onnoemelijk veel lager/relatiever dan het leed voor verzoekster indien deze beslissingen op heden niet zouden worden geschorst, doch later alsnog de nietigheid ten gronde wordt weerhouden (en alle tenuitvoerlegging aldus de facto en de iure onnodig was en onnodig leed heeft veroorzaakt).

Dit maakt onmiskenbaar een actueel en moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker uit. Hierbij dient benadrukt dat een mogelijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldoende is (RvS 100.400, 26 oktober 2001).

2.4.2.2. Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat verzoekster door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan. De beschouwingen van de verwerende partij doen daaraan geen afbreuk.

Hierbij moet tot slot worden benadrukt dat een te rigide interpretatie van het begrip “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” niet verenigbaar is met de vereiste dat een burger moet kunnen beschikken over een effectief rechtsmiddel.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is prima facie voldaan.

3. Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat aan de drie voorwaarden om de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, is voldaan.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot intrekking van een visum van 27 februari 2018, wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

A. WIJNANTS